

Arrest

nr. 346 304 van 7 mei 2026
in de zaak X / II

In zake: 1. X
handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van de minderjarige
kinderen X, X, X X, X, X en X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. LOOS
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van de minderjarige kinderen X, X, X, X, X, X en X, en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 december 2025 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie tot stopzetting van de procedure tot afgifte van een visum na een positieve DNA-analyse.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DHONDT, die *loco* advocaat B. LOOS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De eerste verzoekster, haar thans meerderjarige dochter en haar zeven minderjarige kinderen dienden op 1 maart 2024, via de Belgische ambassade te Islamabad, een aanvraag in voor een visum lang verblijf met het oog op de (verruimde) gezinshereniging met T. Zd., hun vermoedelijke zoon/broer die in België verblijft als erkend vluchteling.

Op 28 januari 2025 beslist de gemachtigde van de toenmalig bevoegde staatssecretaris voor Asiel en Migratie om deze negen visumaanvragen te weigeren.

De weigeringsbeslissing, genomen ten aanzien van de eerste verzoekster, is als volgt gemotiveerd:

"(...)

Betrokkene kan geen beroep doen op de bepalingen betreffende de gezinshereniging in art. 10, §1er, al.1,7° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Overwegende dat een visumaanvraag werd ingediend voor [...] geboren op [...] van Afghaanse nationaliteit, samen met haar vermoedelijke kinderen, ten einde de vermoedelijke zoon T. Z. ° xx.xx.2005 van Afghaanse herkomst te vervoegen in België.

Overwegende dat betrokkene enkel documenten betreffende haar eigen identiteit en huwelijk voorlegt.

Overwegende dat deze documenten niet gelegaliseerd zijn.

Overwegende dat geen van deze documenten de verwantschap tussen moeder en de vermoedelijke zoon kan aantonen.

Gelet op het bovenstaande wordt de visumaanvraag geweigerd.

Het bewijs van afstamming ten aanzien van de vermoedelijke moeder kan echter worden geleverd door een DNA-test, uitgevoerd in het kader van een bij de FOD Buitenlandse Zaken aangespannen procedure. Indien de resultaten van deze test positief zijn en op voorwaarde dat ook de DNA-test tussen de vermoedelijke moeder en de te vervoegen persoon in België positief is, kunnen deze worden ingeroepen als bewijs van afstamming ter staving van een nieuwe beslissing.

(...)"

De acht weigeringsbeslissingen genomen ten aanzien van de kinderen van de eerste verzoekster, berusten op dezelfde motieven die luiden als volgt:

"(...)

Betrokkene kan geen beroep doen op de bepalingen in art. 9, 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Overwegende dat een visumaanvraag werd ingediend voor [...] geboren op [...] van Afghaanse nationaliteit, samen met de vermoedelijke moeder, broers en zussen, ten einde de vermoedelijke broer T. Zd. ° xx.xx.2005 van Afghaanse herkomst te vervoegen in België.

Overwegende dat er identiteitsdocumenten (e-tazkira, paspoort) worden voorgelegd. Dat deze documenten niet gelegaliseerd zijn. Dat de tazkira geen melding maakt van de naam van de moeder. Dat op basis van deze documenten de verwantschap met de vermoedelijke moeder niet kan gegarandeerd worden.

Dat er tevens een geboortecertificaat van het NSIA wordt voorgelegd, opgesteld op 25.01.2024, dewelke wel melding maakt van de naam van de moeder. Echter betreffen deze documenten geen aktes van de burgerlijke stand en worden ze opgesteld aan de hand van de tazkira. Aangezien deze laatste geen naam van de moeder vermeldt, is het onduidelijk op welke wijze de naam van de moeder werd toegevoegd.

Hun authenticiteit kan dan ook niet gegarandeerd worden.

Gelet op het bovenstaande wordt de visumaanvraag geweigerd.

Het bewijs van afstamming ten aanzien van de vermoedelijke moeder kan echter worden geleverd door een DNA-test, uitgevoerd in het kader van een bij de FOD Buitenlandse Zaken aangespannen procedure. Indien de resultaten van deze test positief zijn en op voorwaarde dat ook de DNA-test tussen de vermoedelijke moeder en de te vervoegen persoon in België positief is, kunnen deze worden ingeroepen als bewijs van afstamming ter staving van een nieuwe beslissing.

(...)"

Deze negen beslissingen tot weigering van de afgifte van een visum maken het voorwerp uit van een beroep tot nietigverklaring, dat bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer RvV 352 461.

De verzoekers, alsook de in België verblijvende referentiepersoon, T.Zd., ondergaan in juli 2025 een DNA-test.

Op 15 september 2025 wordt het positieve resultaat van de DNA-analyse overgemaakt aan de dienst "GH DNA" van de Dienst Vreemdelingenzaken. Dr. L. Bockstaele van het Erasmusziekenhuis bevestigt dat de eerste verzoekster de moeder is van de overige verzoekers, alsook van T.Zd.

Met een e-mailbericht van 8 oktober 2025 meldt de dienst "GH DNA" van de Dienst Vreemdelingenzaken aan K.P., dit is de beleidsondersteuner migratie bij de stad Antwerpen die het visumdossier van T.Zd. behartigt, dat zij de positieve resultaten van de DNA-test hebben ontvangen op 15 september 2025. In datzelfde bericht wordt gesteld dat men in het visumdossier wacht op de instructies van de dossierbeheerder omdat de referentiepersoon vier maanden in de gevangenis heeft gezeten. Men geeft mee zo snel mogelijk terug contact te zullen opnemen met K.P.

Na een herinneringsmail van 13 oktober 2025 van K.P. antwoordt de dienst "GH DNA" van de Dienst Vreemdelingenzaken op 16 oktober 2025 met het volgende e-mailbericht:

"(...)
Beste,

We hebben de dossierbeheerder goed geïnformeerd.

Gezien de situatie heeft de dossierbeheerder besloten om de visumweigeringen te handhaven.

We zullen de ambassade onmiddellijk op de hoogte brengen van deze beslissing.
(...)"

In het administratief dossier is geen spoor terug te vinden van enige navolgende communicatie aan de Belgische ambassade te Islamabad.

Op 2 december 2025 stuurt de raadsman van de verzoekers het volgende e-mailbericht aan de bij de visumaanvragen betrokken diensten van de verweerder:

"(...)
Geachte heer, mevrouw,

Er wordt beroep gedaan op mij als raadsman door jongeheer Zd. T. en zijn moeder, T. Za. en de siblings van Zd.

Er werd voor het gezin een weigeringsbeslissing onder voorbehoud van een DNA test genomen, op 29 januari 2025.

Als raadsman werd ik ook op de hoogte gebracht van onderstaande 'beslissing'. Het blijkt dat na de weigering onder voorbehoud van de DNA test de DNA test wel heeft plaatsgevonden en ook de verwantschap aantoonde maar dat de procedure daarna werd stopgezet.

Deze stopzetting werd genomen in de vorm van een 'handhaving van de weigeringsbeslissing' van januari 2025.

Ik merk op dat er geen weigeringsbeslissing werd genomen in de reguliere vorm van een weigeringsbeslissing, ondertekend, zoals bij wet voorzien ter kennis gegeven, met vermelding van beroepstermijn en beroepsmogelijkheden, terwijl het m.i. wel gaat om een administratieve rechtshandeling die de rechtspositie van verzoekers verandert.

Kan u mij voor 9/12/2025 bevestigen dat er nog een daadwerkelijke beslissing komt in de proceduregezinshereniging na DNA test voor mijn cliënten?

Indien mogelijk zou ik uiteraard willen aandringen op een positieve visumbeslissing gelet op het feit dat de afstamming vaststaat, en gelet op het feit dat de Gezinsherenigingsrichtlijn niet voorziet in een weigering van een visum op openbare orde gronden voor zover het openbare orde risico uitgaat van de referentiepersoon, en ik wil ik aandacht en begrip vragen voor het feit dat de referentiepersoon zijn moeder en zussen in Afghanistan als vrouwen en meisjes ernstige risico's lopen op vervolging door de Taliban en hun omgeving, en het feit dat de moeder tot 12 000 EUR heeft moeten uitgeven om de DNA testen te laten plaatsvinden.

Indien er voor 9/12/25 niet bevestigd wordt dat er nog een daadwerkelijk beslissing komt in de visumprocedure van verzoekers zal ik het uitblijven van een daadwerkelijke beslissing moeten zien als een weigeringsbeslissing over de afgifte van de visa op basis van artikel 10 Vw. , in ondergeschikte orde artikel 9 Vw., voor T. Za. en op basis van artikel 9 Vw. voor de betrokken kinderen.

(...)"

De verweerder heeft op dit bericht niet geantwoord.

De verzoekers vorderen middels het thans voorliggende verzoekschrift de nietigverklaring van de impliciete beslissing tot stopzetting van de procedure tot afgifte van een visum na een positieve DNA-analyse.

Het betreft een door een niet nader genoemde dossierbehandelaar van de Dienst Vreemdelingenzaken op een ongekende datum genomen beslissing om de weigering van de negen visumaanvragen van de verzoekers te handhaven en de procedure tot afgifte van de gevraagde visums definitief af te sluiten, niettegenstaande er thans een positieve DNA-test voorligt die de verwantschap tussen de verzoekers en de T.Zd. aantoont en ondanks dat in de eerdere weigeringsbeslissingen van 28 januari 2025 op uitdrukkelijke wijze was aangekondigd dat een DNA-procedure kon worden opgestart en dat de desgevallend positieve DNA-testen kunnen worden ingeroepen als bewijs van afstamming ter staving van een nieuwe beslissing.

Deze beslissing werd niet geformaliseerd in een akte en heeft geen gekende datum.

2. Over de rechtspleging

2.1. Artikel 39/81, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen. (...)”

De verweerder heeft *in casu* geen nota met opmerkingen ingediend.

2.2. De verzoekers hebben de griffie van de Raad er tijdig van in kennis geteld dat zij geen synthesesmemorie wensen neer te leggen.

De procedure wordt bijgevolg verdergezet conform artikel 39/81, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

2.3. Aan de verzoekers wordt het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp, waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat de verzoekers een belang zouden hebben bij de vordering, volstaat het niet dat zij gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekers bovendien een direct, persoonlijk, wettig, zeker en actueel voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep (*cf.* RvS 16 januari 2006, nr. 153.761).

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang, komt het de verzoekers toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak nog steeds een belang bij de nietigverklaring hebben (*cf.* RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Het procesbelang raakt de openbare orde en dient desnoods ambtshalve door de Raad te worden onderzocht.

De Raad merkt op dat de negen beslissingen van 28 januari 2025 tot weigering van de afgifte van een visum werden vernietigd met het arrest nr. 344 695 van 13 april 2026. Ten gevolge deze vernietiging zal de verweerder hoe dan ook in de door de verzoekers ingediende visumaanvragen een nieuwe beslissing moeten nemen. De verweerder zal hierbij rekening moeten houden met de feitelijke elementen die voorliggen op het moment dat de nieuwe beslissingen worden genomen. Er valt in de huidige stand van het geding dan ook niet in te zien welk bijkomend voordeel de verzoekers kunnen halen uit de gebeurlijke vernietiging van de thans bestreden beslissing tot handhaving van de weigering van de negen visumaanvragen en tot stopzetting van de procedure tot afgifte van de gevraagde visums. De vernietiging van de initiële weigeringsbeslissingen verschaft de verzoekers reeds volledige genoegdoening.

Ter terechtzitting gevraagd naar het actueel belang indien de weigeringsbeslissingen van 28 januari 2025 worden vernietigd, verklaart de raadsman van de verzoekers zich te schikken naar de wijsheid van de Raad.

Er worden derhalve geen nuttige gegevens aangevoerd die kunnen aantonen dat de verzoekers in de concrete en actuele omstandigheden van de zaak nog een belang hebben bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

De Raad stelt om hogerverstaande redenen ambtshalve de afwezigheid van het rechtens vereiste belang vast.

Het beroep is onontvankelijk en dient derhalve te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven mei tweeduizend zesentwintig door:

C. DE GROOTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN	C. DE GROOTE
--------------	--------------